

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Tom Behnke (FP):

Der skal ikke være tvivl om, at Fremskridtspartiet kan støtte de ændringsforslag, som ministeren har stillet, ændringsforslag, som er bragt til veje efter et godt og et sundt pres, der har været i Socialudvalget under udvalgsbehandlingen med hensyn til, at handicappede og yngre hjemmehjælpsmodtagere også får mulighed for at få sæde i klagerådet, således at det bredt repræsenterer de personer, som forslaget i virkeligheden handler om.

Det er vi glade for, det er vi tilfredse med, og de ændringsforslag støtter vi gerne.

Lovforslaget som sådan er på den måde blevet forbedret, men det er stadig væk ikke godt nok til, at Fremskridtspartiet kan støtte selve lovforslaget. Forslaget her vil være en narresut over for de mennesker, som i virkeligheden er hårdt trængt i dagligdagen, og som har brug for den nødvendige hjælp. Man vil med dette forslag bilde de pågældende mennesker ind, at de kan klage over den hjemmehjælp, de har fået, omfanget af hjælpen, eller hvis de slet ingen hjælp har fået, men gerne ville have haft det; så kan man klage til dette særlige klageråd.

Men det er en narresut, for hvad får borgeren ud af det, hvad får hjemmehjælpsmodtageren ud af at klage over forskellige kommunale afgørelser? Ja, der sidder et klageråd, som kan sidde og diskutere tingene, og så kan man i øvrigt ikke gøre andet end at trække på skuldrene. Intet andet vil det pågældende klageråd kunne gøre; derfor er det en illusion, det er et blålys, og det er ikke rimeligt, at man sender et signal ud til hjemmehjælpsmodtagerne om, at deres retsstilling nu er blevet væsentligt forbedret, for nu kan de klage over den hjemmehjælp, de får, eller den hjemmehjælp, som de ikke får. Det bliver ikke resultatet af dette forslag!

Fremskridtspartiet har under udvalgsbehandlingen forsøgt at vejlede stemningen med hensyn til, at man stillede et ændringsforslag til lovforslaget, så klagerådene reelt blev uvildige, og så klagerådene fik en kompetence til at gå ind og omgøre de kommunale afgørelser. Ingen i udvalget har været interesseret i, at et sådant ændringsforslag blev stillet, og ingen i udvalget

har tilkendegivet, at man ville støtte det, hvis Fremskridtspartiet stillede det. Derfor har vi valgt at spare vores kræfter på det her område, da det alligevel ville være udsigtsløst at stille disse ændringsforslag.

Det er ikke rimeligt, at man gennemfører sådan et forslag og dermed sender et signal til hjemmehjælpsmodtagerne om, at her har de virkelig et redskab, som de kan bruge, for det bliver ikke tilfældet. Det her er blålys.

Fremskridtspartiet kan støtte ændringsforslagene, men vi stemmer imod forslaget, når vi når dertil.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-4, § 1, således ændret, og §§ 2 og 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Anden behandling af lovforslag nr. L 82: Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om social bistand. (Forlængelse af tilskud til forældre med privat børnepasning). Af socialministeren (Karen Jespersen). (Fremsat 22/11 95. Første behandling 28/11 95. Betænkning 7/12 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.